

Пріоритети регулювання розвитку енергоринку в регіонах

А. О. АХРОМКІН

Харківська національна академія міського господарства

Пріоритетами регулювання розвитку енергоринку в регіонах мають стати питання налагодження ефективних організаційно-правових механізмів взаємодії між центральними та регіональними органами влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарської та підприємницької діяльності в галузях ПЕК всіх форм власності. В компетенцію центральних органів влади повинні входити питання розвитку надрегіональних систем ПЕК та передачі в регіональну власність частки корпоративних прав держави в об'єктах цих систем; визначення шляхів постачання первинної енергії та диверсифікації джерел її надходження; організація централізованих поставок енергоносіїв за потребами регіонів; забезпечення міжрегіональних та міждержавних енергетичних обмінів загальнодержавними мережами; забезпечення технологічного та диспетчерського управління єдиними енергетичними системами держави.

Пріоритетним напрямком регулювання розвитку енергоринку в регіонах є розвиток нетрадиційної енергетики, як одного з чинників енергозбереження регіонів. Найбільш потенційно енергозабезпеченими за рахунок можливого освоєння потенціалів різних видів нетрадиційних та відновлюваних джерел енергії в регіонах є АР Крим, Херсонська, Миколаївська, Одеська, Закарпатська, Івано-Франківська, Чернівецька, Волинська, Рівненська області. Також одним з пріоритетних напрямків розвитку енергоринку є утворення нових та підсилення діючих системоутворюючих зв'язків для передачі потужності із надлишкових західних регіонів країни у дефіцитні центральний та східний регіони.

Серед пріоритетів регулювання розвитку енергоринку в регіонах слід відзначити міжнародне співробітництво регіонів, яке повинно ґрунтуватися на проголошеній керівництвом України інтеграції країни до європейських структур. Регіональне співробітництво передбачає встановлення і

поглиблення прямих контактів між регіонами України та окремих її регіонів з регіонами сусідніх та дружніх держав (як країн ЄС, так і країн СНД) й поступове перенесення частини складових інтеграційного процесу з центральних органів виконавчої влади на регіони, до органів місцевого самоврядування, територіальних громад.

Важливими є питання вирішення соціальних аспектів регулювання розвитку енергоринку в регіонах. Необхідно звернути увагу на підвищення надійності й якості енергозабезпечення населення регіону; спрощення системи одержання адресних субсидій на сплату житлово-комунальних послуг та доступність для всіх верств населення цін і тарифів за спожиту енергію; зменшення рівня соціальної напруги від шкідливого техногенного впливу об'єктів ПЕК на населення регіону та від несприятливих наслідків техногенних та природних катастроф на об'єктах енергетики; сприяння соціальному захисту населення депресивних територій та населених пунктів, споріднених з енергетичними підприємствами, які закриваються за тими чи іншими причинами.

Таким чином, підвищення рівня ефективності використання енергоресурсів, як визначального складника конкурентоспроможності регіонів України об'єктивно актуалізує потребу в: обґрунтуванні та реалізації стратегічних і тактичних засад розвитку атомної та вугільної (теплової) складових енергетичного сектора; розвитку національної енергетики на засадах енерго- й ресурсозбереження; залучення недержавних інвестицій як у реконструкцію, так і в будівництво нових об'єктів генерації теплової й електричної енергії, у видобуток вугілля, нафти, природного газу; концентрації інвестиційних ресурсів; удосконалення чинного законодавства з розвитку та функціонування енергоринку, удосконалення орендних, концесійних форм, заохочення як недержавних, так і державних компаній до вертикальної інтеграції підприємств.